Midsommervisen “Vi elsker vort land”

Text: Holger Drachmann, 1885
Melodi Peter Erasmus Lange-Müller, 1885

Vi elsker vort land,
når den signede jul
tænder stjernen i træet med
glans i hvert øje.
Når om våren hver fugl,
over mark, under strand,
lader stemmen til hilsende triller
sig bøje:
Vi synger din lov over vej, over
gade,
vi kranser dit navn, når vor høst
er i lade,
men den skønneste krans,
bli’r dog din Sankte Hans!
Den er bunden af sommerens
hjerter,
så varme så glade.

Vi elsker vort land,
men ved midsommer mest,
når hver sky over marken
velsignelsen sender,
når af blomster er flest,
og når kvæget i spand
giver rigeligst gave til flittige
hænder;
når ikke vi pløjer og harver og
tromler,
når koen sin middag i kløveren
gumler,
da går ungdom til dans
på dit bud Sankte Hans
ret som føllet og lammet, der frit
over engen sig tumler.

Vi elsker vort land,
og med sværdet i hånd
skal hver udenvælts fjende
beredte os kende,
men mod ufredens ånd
under mark over strand,
vil vi bålet på fædrenes gravhøje
tænde
hver by har sin heks,
og hver sogn sine trolde.
Dem vil vi fra livet med
glædesblus holde
vi vil fred her til lands
Sankte Hans, Sankte Hans!
Den kan vindes, hvor hjerterne
aldrig bli’r tvivlende kolde